

Fastetiden: att återvända till Fadern

Fastan är den tid de kristna ägnar åt förberedelse inför firandet av Jesu lidande och uppståndelse. Det är en tid för bot, rening och omvändelse. Grundaren av Opus Dei sade att fastetiden var ett tillfälle ”att bevara själen ung, att åkalla Herren, att förmå lyssna, att ha upptäckt det som inte går bra, att be om förlåtelse”.

2021-02-17

* Fastan har inletts: en tid för botgöring, rening och omvändelse. Det är inte en lätt uppgift. Kristendomen är inte en bekväm väg, det räcker inte med att befinna sig i Kyrkan och låta åren gå. I våra liv, i alla kristnas liv, är den första omvändelsen – det unika ögonblick som var och en minns, det ögonblick då man tydligt inser allt det Herren begär av oss – viktig; men ännu viktigare, och svårare, är de påföljande omvändelserna. Och för att underlätta den gudomliga nådens verkan i dessa omvändelser, är det nödvändigt att bevara själen ung, att åkalla Herren, att förmå lyssna, att ha upptäckt det som inte går bra, att be om förlåtelse.

När Kristus går förbi, 57

* Guds kärleks eld måste nämligen näras, växa i styrka varje dag, slå djupare rot i själen och elden hålls vid liv genom att nya saker bränns.

Därför riskerar den att släckas om den inte flammar upp. Minns den helige Augustinus ord: Om du säger att det räcker är du förlorad. Sök alltid mer, gå ständigt, gör alltid framsteg. Dröj aldrig kvar på samma ställe, gå inte bakåt, vik inte av (Den helige Augustinus, Sermo 169, 15). Fastan ställer oss nu inför dessa grundläggande frågor: Gör jag framsteg i min trohet gentemot Kristus? Gör jag framsteg i längtan efter helighet, i apostolisk generositet i mitt dagliga liv, i mitt vanliga arbete bland mina kollegor?

När Kristus går förbi, 58

* Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet (Mark 1:15).

Alla människor kom till honom, och han undervisade dem (Mark 2:13).

Jesus ser båtarna på stranden och stiger upp i en av dem. Hur naturligt

stiger inte Jesus upp i den båt som tillhör var och en av oss!

När du närmar dig Herren, tänk då på att han alltid befinner sig mycket nära dig, i dig: regnum meum intra vos est (Luk 17:21). Du kommer att finna Honom i ditt hjärta.

Först och främst måste Kristus regera i våra själar. För att han skall regera i mig behöver jag hans nåd i rikligt mått: endast med dess hjälp kommer till och med mitt sista hjärtslag, mitt sista andetag, min minst intensiva blick, mitt vardagligaste ord, min enklaste känsla att omvandlas till ett hosianna till Kristus min Konung.

Duc in altum – Ro ut på djupt vatten!
Kasta den pessimism som gör dig feg
överbord. Et laxate retia vestra in
capturam – lägg ut näten där för att
fiska.

Vi bör förtrösta på Herrens ord: sätta oss i båten, ta tag i årorna, hissa

seglen och ge oss ut på världens hav
som Kristus har anförtrott oss som
arvedel.

Et regni eius non erit finis! – Och på
hans rike skall icke vara någon ände!
Gläder det dig inte att arbeta för ett
sådant kungarike?

Rosenkransen, Ljusets mysterier, Förkunnelsen om Guds rike

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
fastetiden-att-atervanda-till-fadern/](https://opusdei.org/sv-se/article/fastetiden-att-atervanda-till-fadern/)
(2026-03-19)